

NIKOLA MANDIĆ

PODRIJETLO HRVATSKIH
STAROSJEDILAČKIH RODOVA
U KONJICU I OKOLICI

MOSTAR - KONJIC, 2000.

Š I L I Ć I

Šilići su nastali od Džebe, jednog od brojnih rodova nastalih od znamenitog hrvatskog plemena Zovka. Istoga su krvnog podrijetla, vrlo su rasprostranjeni i spadaju među najbrojnije hrvatske rodove u zapadnoj i sjevernoj Hercegovini.

Od Zovka su nastala ova prezimena: Bandići, Bošnjaci, Kature, Palci, Tomići, Ćutuci, Logare, Pivci, Sutoni, Markići, Delići, Džebe, Šilići, Karlovići, Kozarići, i bjelopoljski Boškovići, a vjerojatno još koje prezime, što do sada nismo doznali.

Džebe, kao jedan od Zovkinih ogranaka, nastale su od Lovre Džebe, alias Zovke, iz Slipčića južno od Mostara, koji se prvi put spominje u popisu Hrvata katolika Bosne i Hercegovine, koji je 1742. g. obavio biskup fra Pavo Dragičević. U sljedećem popisu, što ga je 1768. g. obavio biskup fra Marijan Bogdanović, zatečena su njihova dva kućanstva na Slipčićima, i to: Lovre Zovko, alias Džebić, starješina kućanstva od 6 odraslih članova, i Ivan Zovko–Džebić, čije je kućanstvo imalo 9 članova: troje odraslih i šestero djece.

Džebe, odnosno Džebići, dosta su se brzo namnožili, pa su se raselili u nekoliko mjesta po Hercegovini i Bosni, tako da ih potkraj 19. stoljeća nalazimo u sljedećim mjestima: Krućevići, Kruševo, Blizanci, Jasenica, Buna, Gnojnice, Biletići, Mostar i Lončari, a iz Lončara su se kasnije proširili u Radešinu, Oskorušu, Orahovicu i Konjic.

Silvestar, sin Lovre Džebića, alias Zovke, rodio se na Slipčićima oko 1750. g., a oženio se 1779. Matijom, kćeri Ilije Krtalića iz Slipčića, s kojom je, živeći na Slipčićima, imao sina Iliju 1781. g. Nakon toga Silvestar je 1782. g. s obitelji preselio

u Zaslivlje, gdje su mu se rodile tri kćeri i još dva sina: Jure 1798. i Jakov 1801. g.

Silvestar se u nekoliko slučajeva u maticama upisivao Šimun, a imao je nadimak “Šile”, vjerojatno skraćeno za Silvestar, po čemu je kasnije nastao za njegove sinove nadimak, koji je zatim prerastao u prezime Šilić, koje se ustalilo tek nakon 1900. g., i to postupno, dok je staro prezime Džebić iščezlo.

1. **Jure**, stariji sin Silvestrov, oženio se 1821. g. Jelom, rođ. Vidović, s kojom je, stanujući u Oskoruši, imao tri sina, i to: Ivana 1823., Nikolu 1826. i Andriju 1830. g. Nikola je umro kao dijete.

– *Ivan*, stariji sin Jure, sina Silvestrova “Šile”, oženio se 1840. g. (sa 17 godina) Jelom, kćeri Križana Vlaićevića, nekoć Zvirovića, iz Lončara i s njom, živeći u Oskoruši, imao tri sina: Šimuna 1841., Marka 1854. i Grgu 1860. g.

– *Andrija*, mlađi sin Jure, sina Silvestrova “Šile”, nastanio se u Radešini gdje se 1854. g. oženio Marom, kćeri Luke Zovke, alias Kozarića, iz Zabrdža koja mu je rodila osam sinova ovim redom: Luku 1854., Nikolu 1856., Pavu 1858., Juru 1866., Nikolu drugoga 1866., Petra 1870., Ivana 1872. i Ivana drugoga 1875. g. Napomenimo ovdje da je prvi put zabilježen u Matici nadimak Šilić kod upisa krštenja Pave, sina Andrijina, 1858. g. kao “Pavo sin Andrije Džebića, alias Šilića”, što je iza toga bilo sve češće, dok napokon, krajem 19. stoljeća, nije prešlo u novo prezime, kako smo već rekli.

2. **Jakov**, mlađi sin Silvestrov, oženio se 1830. g. Anđom, rođ. Vasilj, iz Međugorja, i s njom je, nastanjen u Zabrdžu, imao četiri sina: Petra 1832., Stipana 1835., Matu 1837. i Stipana drugoga 1844. g.

– *Petar*, stariji sin Jakovljević, oženio se prvi put 1855. g. Vidom, kćeri Jure Raiča, s kojom je imao dvije kćeri. Drugi se put Petar oženio 1863. g. Ivom, kćeri Luke

Zovke iz Zabrdā, i s njom, nastanjen u Orahovici, imao sina Ivana 1867. g.

- *Mate, srednji sin Jakova Silvestrova*, oženio se prvi put 1863. g. Anicom Jakova Matkovića i s njom imao dvije kćeri i sina Petra 1871. g. Drugi se put Mate oženio 1872. g. Matijom, kćeri Petra Bebeka, koja mu je, živeći u Konjicu, rodila dva sina: Iliju 1876. i Ivana 1892. g.
- *Stipan, mlađi sin Jakovljević*, oženio se 1859. g. Ružom, kćeri Vidaka Zovke, alias Kozarića, i s njom u Orahovici imao dva sina: Ivana 1859. i Iliju 1871. g.

Na temelju iznesenih podataka nadamo se da svi potomci Šilića mogu, koristeći se obiteljskom predajom, povezati svoje rodoslovlje i pronaći svoje pretke.

Fra Rufin Šilić (u sredini) i njegova braća Vidak i Ivan